

„сегдъ бѣгъ. Храмъ бо бѣжѣи свѣтъ естъ, ѿже естѣ вы. (1. Кор. 3. 16. и 17.)

И въ друго то посланіе дѣла: „Вы естѣ цѣркви „бѣга жива, ѿкоже рече бѣгъ. ѿкоже вселюся въ нѣхъ „ѿ похѣждѣ. ѿ бѣдѣ ѿмъ бѣгъ, ѿ тѣхъ бѣдѣхъ мнѣ „людіе. (2. кор. 6. 16.)

Въ сѣрце-то на благочестивыи христіанинъ се види изображенъ крѣстъ, за тоа, чи христіанинъ-атъ забравъ никога крѣстъ-атъ, и не го отфѣрѣ отъ свѣтъ мысли: страданіе-то и смѣръ-та на Исуса Христа; на коего основаніе утвѣрждава сички-тѣ свои дѣйствиа. Той чѣствува въ себѣ си присутствіе на свѣта троица, отца, сына и свѣтаго дѣха, ошѣща въ себѣ си сѣдиненіе съ бѣга, и се радѣва неисказанно.

При сичко-то тоа; той се обгледава и гледа на своето преминало състоаніе, чѣдѣсе, и дѣла въ се-бе си, какъ се сподобѣхъ азъ грѣшенъ въ таквѣхъ незаслѣжны благодати!

Дѣло е чи сички-тѣ тѣзи ги сподобѣхъ чрезъ Исуса Христа распятаго, който съсѣ своѣта смѣръ ме е примирилъ съ бѣга. Съ неговатъ крѣстъ се избавѣхъ отъ правѣдна-та клѣтва, и смѣртъ; и отъ сички-тѣ други мой грѣхѣве. Крѣстъ-атъ ми е из-намерилъ и даровалъ благодатъ, спасеніе и животъ, съ бѣга-та благодатъ, ето вѣке съмъ, што съмъ